МП-31 Захаров Дмитро

Викладач: Ігнатович С.Ю.

§ Диференціальні рівняння як моделі процесів §

Задача 1: Використання популяційної моделі.

Умова. Кількість населення Землі зараз складає приблизно $N_0=8$ млрд людей, а щоденний ($\Delta t=1$ день) приріст дорівнює приблизно $\Delta N=200$ тисяч людей. Припустимо, що швидкість, з якою збільшується населення, пропорційна кількості людей, і коефіцієнт пропорційності не змінюється.

- 1. Якою буде кількість людей у 2050 році?
- 2. Коли кількість людей досягне N=50 млрд?
- 3. З'ясуйте, чи сильно зміниться результат підрахунків, якщо врахувати або не врахувати високосні роки.
- 4. З'ясуйте, наскільки відрізняються результати, отримані з міркувань диференціального рівняння і з міркувань різнецевого рівняння.

Розв'язок.

 Πy нкт 1. Нехай n(t) — залежність кількості населення у млрд від часу t у роках, що відкладений від 2024 року. За умовою, рівняння динаміки зміни кількості населення:

$$\dot{n} = \kappa n \implies n(t) = n(0) \exp(\kappa t)$$
 (1.1)

За умовою $n(0) = N_0$, тому $n(t) = N_0 \exp(\kappa t)$. Залишилось знайти κ , що ми зробимо через умову на щоденний приріст. Помітимо, що величина $\dot{n}(t)$ показує миттєвий приріст населення у момент часу t. За умовою ми знаємо, що зараз (тобто у момент часу t=0) приріст дорівнює $\Delta N/\Delta t$, тому:

$$\dot{n}(0) = \frac{\Delta N}{\Delta t} \implies \kappa N_0 = \frac{\Delta N}{\Delta t} \implies \kappa = \frac{\Delta N}{N_0 \Delta t}$$
(1.2)

Тому остаточно рівняння кількості населення від часу:

$$n(t) = N_0 \exp\left(\frac{\Delta N \cdot t}{N_0 \cdot \Delta t}\right) \tag{1.3}$$

Підставимо числа кількісно. Маємо $N_0=8,$ $\Delta N=\frac{2\cdot 10^5}{10^9}=2\cdot 10^{-4}$ і нарешті час $\Delta t=\frac{1}{365},$ тому

$$n(t) \approx 8 \exp(0.009125 \cdot t)$$
 (1.4)

2050 рік відповідає моменту часу t = 26, тому шукана відповідь:

$$n(26) \approx 8 \exp(0.009125 \cdot 26) \approx \boxed{10.14 \text{ млрд}}$$
 (1.5)

 $\Pi y n m 2$. У цьому пункті потрібно розв'язати рівняння $n(\tau) = N$ відносно τ . Оскільки залежність n(t) явно задана, то зробити це просто:

$$N_0 \exp\left(\frac{\Delta N \cdot \tau}{N_0 \cdot \Delta t}\right) = N \implies \tau = \frac{N_0 \cdot \Delta t}{\Delta N} \log \frac{N}{N_0},$$
 (1.6)

де через $\log$ позначено логарифм за основою e. Залишається підставити числа:

$$\tau = \frac{8}{365 \cdot 2 \cdot 10^{-4}} \log \frac{50}{8} \approx 200 \tag{1.7}$$

Отже, така кількість населення буде приблизно у $\boxed{2224}$ році.

Пункт 3. Навіть не проводячі конкретні підрахунки, питання важливості враховування або не враховування високосних років не дуже змістовне. Якщо навіть припустити, що це викликає похибку, є дуже багато факторів окрім цього, що впливають на порядок більше:

- Чи дійсно населення складає саме 8 млрд і на скільки можна довіряти демографічним данним? В деяких країнах порахувати кількість взагалі дуже складно, тому точність наврядше можна сказати більше ніж в десятках тисячах. В багатьох випадках, ці числа взагалі лише є оцінками (як, наприклад, взяті нами 8 млрд).
- Коли ми беремо, що приріст є приблизно 200 тисяч людей на день це інша оцінка, що скоріше за все була попередньо усереднена по іншим джерелам. Звичайно, що щоденний приріст кожного дня є різним і оцінити таку величину теж не можна абсолютно точно.
- Напевно, головна проблема це обрана модель. Чи дійсно ми маємо чисту експоненту? Хоч це і достатньо непогане наближення, проте насправді модель росту популяції значно складніша і наш обраний коефіцієнт κ не є постійним.

Проте, нехай ми розглядаємо нашу ідеалізовану задачу і вирішили врахувати високосний рік. Основне місце, де ми його враховували — це коли знаходили значення Δt у роках. Нехай ми вирішили взяти $\Delta \widetilde{t} = \frac{1}{365.25}$ і підставити у залежність n(t):

$$\widetilde{n}(t) \approx N_0 \exp\left(\frac{\Delta N \cdot t}{N_0 \cdot \Delta \widetilde{t}}\right) \approx 8 \exp(0.00913125t)$$
 (1.8)

Знайдемо відносну різницю:

$$\epsilon = \frac{\tilde{n} - n}{n} = \frac{\tilde{n}}{n} - 1 = \exp(6.25 \cdot 10^{-6} \cdot t) - 1$$
 (1.9)

Отже, якщо взяти навіть t=100, то відносна різниця $\epsilon \approx 0.063\%$ — нехтовна величина.

 $\Pi y n m d$. Розглянемо різнецеве рівняння, де n[d] позначає населення у день d (щоб відрізняти неперервну залежність $n(\cdot)$ від дискретної $n[\cdot]$, ми пишемо різні дужки). Тоді, динаміка зміни кількості населення:

$$n[d+1] = (1+\beta) \cdot n[d], \tag{1.10}$$

де $1+\beta$ — коефіцієнт росту населення. За умовою, $n[1]=n[0]+\Delta N$ та $n[0]=N_0$, звідки отримуємо:

$$n[1] = (1+\beta)N_0 = N_0 + \Delta N \implies \beta = \frac{\Delta N}{N_0}$$
 (1.11)

Також, добре видно, що

$$n[d] = (1+\beta)^d \cdot n[0] \tag{1.12}$$

Тому остаточно:

$$n[d] = N_0 \left(1 + \frac{\Delta N}{N_0}\right)^d \tag{1.13}$$

Тепер спробуємо порахувати перший пункт з урахуванням такої залежності. 2050 рік буде через 26 років, а отже приблизно $26 \cdot 365 = 9490$ днів, тому

$$n[9490] = 8 \cdot \left(1 + \frac{2 \cdot 10^{-4}}{8}\right)^{9490} \approx 10.14 \text{ млрд},$$
 (1.14)

що майже не відрізняється від попередньо отриманого результату.

Чому так трапилось? Позначимо $\frac{\Delta N}{N_0 \Delta t}$ через $\zeta \approx 0.009 \ll 1$. Тоді, неперервна величина має вигляд:

$$n(t) = N_0 \exp(\zeta t) = N_0 \sum_{k=0}^{\infty} \frac{\zeta^k t^k}{k!}$$
 (1.15)

Тепер подивимось на n[d]. Якщо нам потрібно отримати кількість через t років, то нам треба знаходити $n[d_t]$, де $d_t = t/\Delta t$ (якщо вважаємо $\Delta t = 1/365$, то $d_t \in \mathbb{N}$) тобто

$$n[d_t] = N_0 (1 + \zeta \Delta t)^{t/\Delta t} = N_0 \sum_{k=0}^{d_t} C_{d_t}^k (\zeta \Delta t)^k$$
 (1.16)

Далі помітимо, що ζ^2 – нехтовна величина, тому ми можемо записати:

$$n(t) \approx N_0(1+\zeta t), \ n[d_t] \approx N_0(1+d_t\zeta\Delta t) = N_0(1+\zeta t)$$
 (1.17)

Отже, дійсно отримали, що $n(t) \approx n[d_t]$, якщо вважати ζ^2 малою величиною (що дійсно є так). Якщо нехтувати ζ^3 , то відмінність вже буде:

$$\frac{n(t)}{N_0} \approx 1 + \zeta t + \frac{\zeta^2 t^2}{2}$$
 (1.18)

$$\frac{n[d_t]}{N_0} \approx 1 + \zeta t + \frac{d_t(d_t - 1)\zeta^2 \Delta t^2}{2}$$
 (1.19)

Отже,

$$\frac{n(t)}{N_0} - \frac{n[d_t]}{N_0} \approx \frac{\zeta^2 t \Delta t}{2} \approx 1.1 \cdot 10^{-7} \cdot t, \tag{1.20}$$

що є дуже малим відхиленням.

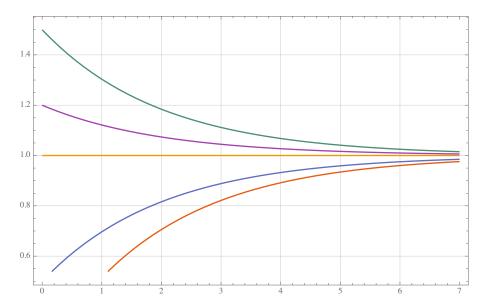
Задача 2: Альтернативна популяційна модель.

Умова. Диференціальне рівняння $\dot{x} = a\left(1 - \frac{x}{K}\right)$ теж може використовуватися у популяційній динаміці. Нарисуйте ескіз графіків розв'язків цього рівняння, не розв'язуючи його. В чому відмінність цих розв'язків від розв'язків логістичного рівняння $\dot{x} = ax\left(1 - \frac{x}{K}\right)$?

Розв'язок. Нехай ми задаємо значення $x_0 = x(0)$ – початкову популяцію. Одразу видно, що якщо $x_0 = K$, то $\dot{x}(0) = 0$ і тому графік буде просто горизональною прямою $x(t) \equiv K$. В цьому схожість заданого сімейства розв'язків з сімейством розв'язків $\dot{x} = ax\left(1 - \frac{x}{K}\right)$, де ситуація при x(0) = K аналогічна.

Отже, нехай $x_0 < K$. Тоді $\dot{x}(0) > 0$, тому кількість популяції почне зростати, причому буде зростати асимптотично до прямої $x \equiv K$. Дійсно, для усіх $x \in [0, K)$ похідна додатня, тому функція x(t) монотонно зростає, але $\lim_{x \to K^-} \dot{x} = 0$, тому крива вийде на пряму (окрім того, x(t) не буде перетинати цю пряму, міркуючи аналогічно, як це було зроблено на лекції).

Для $x_0 > K$ ситуація симетрична – x(t) буде зменьшуватись асимптотично до $x \equiv K$.

Рис. 1: Ескіз розв'язків рівняння $\dot{x}=a(1-\frac{x}{K})$ при K=1. Жовта лінія відповідає початковій умові $x_0=K=1$, синя та червона – $x_0< K$, зелена та фіолетова – $x_0> K$.

Ескізи графіків для K = 1 зображені на рис. 1.

Також, для самоперевірки, можемо отримати конкретні розв'язки:

$$x(t) = K + (x_0 - K) \exp\left(-\frac{at}{K}\right)$$
(2.1)

Як бачимо, дійсно $\lim_{t\to\infty} x(t)=K$, причому знак $\dot x=a(1-\frac{x_0}{K})e^{-at/K}$ визначається виключно знаком виразу $1-\frac{x_0}{K}$.

Головна відмінність від розв'язків $\dot{x} = ax(1-\frac{x}{K})$ – відсутність точки перегину. Дійсно, навіть користуючись початковим рівнянням без розв'язків:

$$\ddot{x} = \frac{d}{dt}\dot{x} = \frac{d}{dt}\left(a\left(1 - \frac{x}{K}\right)\right) = -\frac{1}{K}\cdot\dot{x}.\tag{2.2}$$

Оскільки $\dot{x} = 0$ лише коли $x_0 = K$, то $\ddot{x} \neq 0$ і тому точки перегину немає. В свою чергу, $\dot{x} = ax(1 - \frac{x}{K})$ може мати точки перегину, як добре видно по ескізам з лекції.